Кого чрезъ тѣмнѣй пѣтъ изъ палатѣ прѣ-
ях си и . . . . . ти да да му исповѣдамъ нѣ-
щосто въ си.

Благоразпѣрѣй ~~прѣ~~ сръдѣсна душа, у-
прѣзрѣ ще мна сѣрдце за чесъ въ тѣ за-
подѣвѣ отнемѣ въ си страси.

Вчера ходихъ на разходъ дѣхъ доста бѣше
поранѣ, посѣрахѣ да видѣ нѣкой нѣщосто
но не имахѣ часъ. Тая нощъ и сѣнѣ хвѣ-
рѣ въ и дрѣхѣ не хомѣ. Бѣхѣ въ по нощъ
дѣхъ въ умѣно и бѣдѣхѣ, и въ по нощъ
на сѣнѣ, тѣхо ще замѣнѣ и мѣ видѣ
не знѣ. Тѣхо да прѣстѣ, да ни почнѣ
спѣнѣ и дванѣ въ видѣ.

Чѣ! Твой видѣхъ те, о! Защо твой ниско гле
дѣ, тѣ въ отъ очѣ си защо въ падѣ
ме, тѣ въ умѣлѣй поглѣдъ колко пре
ку обѣ. и. твѣ умѣлѣй поглѣдъ колко пре
скѣтѣ, не двоеуми Ангелъ мой, увѣла
ха ти душа, натѣрѣ тѣ въ изтерѣнѣ
сѣрдце.

инв № 1975 / к. 489(2)

Чѣ 11-тѣй годѣ въ разходъ не видѣхъ дѣ ата

21 петокъ

сѣнѣ въ вѣнцѣ сѣнѣ въ ръкѣ въ кѣ по нѣ въ дѣ се
и ръкѣ и не помнѣ какъ нахѣ си, — Кога въ Коруха ради

к. 489(2)
инв. № 1975